

[Tommy Dinesen]

færdig før brodelen, for så synes vi nok, at vi ville være rent til grin i denne her sag.

Ernst B. Schmidt (FP):

For 117. gang, havde jeg nær sagt, skal vi beskæftige os med problemer vedrørende en forbindelse over eller under Storebælt. Man kan da godt sige, at det er så alvorligt et problem, at det er rigtigt, at man bliver ved og bliver ved og bliver ved. Jeg skal da heller ikke sige, at vi ikke godt vil have en redegørelse, efterhånden som arbejdet skrider frem, selv om jeg ikke tror, at vores parti får særlig stor indflydelse på udførelsen.

Vi har været imod den måde, det hele er blevet grebet an på lige fra starten. Vi var ikke imod, at der blev etableret en forbindelse, men vi var i særdeleshed imod, at staten skulle involveres i den grad, uanset om man kalder det et aktieselskab, eller hvad det er. Det viser sig jo tydeligt nu, at havde det været i privat regi, så havde vi været fri for alle de bekymringer, som vi har nu, med mere eller mindre lovprisninger og håb om, at det skal nok gå osv. Nu har vi altså sneget os op på 22,7 mia. kr., hvis jeg har noteret rigtigt ned, og det bliver jo ikke det endelige tal.

Nu er man blevet bange for, at jernbanerne ikke kan klare hele den udgift, som aftalen faktisk indebærer, at de skal, og derfor vil man prøve på at lave nogle fiksfakserier til fordel for de smukke ord, der hedder kollektiv trafik.

Brugerbetaling er en god ting, bare vi havde det hele vejen igennem, så havde vi i hvert fald styr på sagerne. Så havde vi nok nogle helt anderledes veje med de milliardbeløb, som man opkræver gennem afgifter fra bilisterne, og de anlægsomkostninger, der er på jernbanerne, ville måske også medføre, at de ville køre på en helt anden måde, hvis man havde det i helt privat regi.

Nå, men for ikke at komme for langt væk fra det, det drejer sig om, lyder forespørgslen: »Hvordan vil regeringen sikre, at byggeriet af Storebæltsforbindelsen kommer under fuld kontrol, både hvad angår pris, sikkerhed og miljø, og at den kollektive trafik får de aftalte fordele?« Det kalder jeg et godt spørgsmål! Vi får så, efter hvad denne debat har vist, ikke særlig meget oplyst om, hvordan man vil sikre det, men man har de bedste forhåbninger. Det er nedslående også at høre her, at man allerede

begynder at snakke om Øresundsforbindelsen, og at staten skal blandes ind i det også. Der synes jeg ikke, det, der foregår, animerer til hverken over eller under, men der er jo et flertal, der vil således.

Vi ønsker ikke at tilgodese jernbanen på bilismens bekostning, og ud fra det kan vi heller ikke stemme for de intentioner, som ligger i forslaget om motiveret dagsorden, som kommer fra samtlige partier undtagen Fremskridtspartiet. Vi er glade for, at vi siger nej til den dagsorden.

Arne Melchior (CD):

Man kan jo ikke komme op på de høje nagler to gange på en eftermiddag, i hvert fald ikke når man er kommet i min alder, og det skal denne debat nok nyde godt af.

Dette er dagen, som der står i salmerne, dette er dagen, som, når den faste forbindelse over Storebælts omtumlede historie engang skal skrives, bør markeres med et kryds i marginen og positivt fortegn. Dette er nemlig dagen, hvor de 5 partier bag loven om den faste forbindelse over Storebælt vedtager en dagsorden sammen med SF og sammen med Det Radikale Venstre. Det er jo synd for Fremskridtspartiet, at vi må savne dem i kredsen, men vi overlever. Men at det skulle times os, så har man dog ikke levet forgæves, er man lige ved at sige. Nå, nu er dagsordenen jo også lidt tam og lam; det skal jeg komme tilbage til.

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over hr. Bilgrav-Nielsens udtalelser om, at alt ved dette anlæg selvfølgelig skal foregå i fuld offentlighed. Det står i bemærkningerne til lovforslaget, at organiseringen i anden form end Statsbroen Storebælt oprindeligt ikke har til hensigt, at staten skal have mindre indseende med dette bygearbejde end med andre offentlige anlægsarbejder, og derfor støtter jeg både hr. Bilgrav-Nielsen og andre, der har været inde på – jeg går ud fra, det også er nævnt og støttet af ministeren – at der skal afrapporteres regelmæssigt til Folketinget.

Redegørelsen er, som flere har sagt, ret omfattende. Personligt har jeg ikke fundet meget nyt i den andet end om fuglenes antal; det var meget interessant, og jeg er da glad for, at det forholder sig sådan. Man må jo spørge sig selv, hvad Det Radikale Venstre har tænkt på, når de i forespørgslen har spurgt, hvordan regerin-